

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

11. august 2014
J.nr. 2014-0027712

Folketingsmedlem Finn Sørensen (EL) har den 8. juli 2014 stillet følgende spørgsmål nr. S 1673, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1673:

”Vil ministeren forholde sig til henvendelsen af 2. juli 2014 fra Trine Alette Pantan fra den socialøkonomiske virksomhed »Place de Bleu«, som også er tilgået Folketingets Beskæftigelsesudvalg den 3. juli 2014, og tilkendegive, om ministeren er enig i, at reglen om gensidig forsørgerpligt har de af Trine Alette Pantan beskrevne negative konsekvenser med hensyn til:

at påtvinge en borger fuld kontanthjælp, når han kan og hellere vil tjene sine egne penge, at stress familien i en sådan grad, at ægtefællen bliver syg med stress og derved kommer længere væk fra arbejdsmarkedet efter en ellers positiv udvikling, at presse ægtefællerne til at overveje separation for at sikre sig et eksistensgrundlag, at kvæle initiativ og entreprenørskab og at påføre kommunen en langt større regning, når den skal reparere følgevirkningerne, som kan bestå i øgede udgifter til kontanthjælp, aktivering, behandling m.m., og vil ministeren – såfremt ministeren er enig i, at reglen om gensidig forsørgerpligt har de beskrevne negative konsekvenser, bedes ministeren tilkendegive, hvad ministeren i givet fald vil gøre for at undgå disse?”

Endeligt svar:

Kontanthjælp er det underste sikkerhedsnet i vort velfærdssamfund. Derfor er det også udgangspunktet for kontanthjælpssystemet, at enhver har pligt til at forsørge sig selv, og at kontanthjælp kun ydes til dem, der ikke kan forsørge sig selv, og ikke forsørges af ægtefællen eller den samlevende.

Det er grundlæggende et godt og rigtigt princip. Både ægtefæller og samlevende skal og bør have pligt til at tage økonomisk ansvar for hinanden, så vi dermed målretter kontanthjælpen til dem, der ikke har andre forsørgelsesmuligheder.

Det indebærer konkret, at der som udgangspunkt ikke kan ydes kontanthjælp, hvis den enkelte (eller dennes ægtefælle eller samlever) er formuende, ligesom eventuelle indtægter fradrages i kontanthjælpen. Det indebærer samtidig, at man har pligt til at gøre, hvad man kan, for at opfylde sin pligt til at forsørge sig selv, og dem man har forsørgelsespligt over for, ved at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Regeringen har ingen planer om at ændre reglerne vedr. den gensidige forsørgelsespligt i kontanthjælpssystemet.

I forhold til henvendelsen fra Trine Alette Panton kan jeg oplyse, at borgeren har mulighed for at klage til Ankestyrelsen over kommunens bedømmelse af, om den mandlige halvdel af parret i tilstrækkelig grad udnytter sin pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at Ankestyrelsen har truffet flere principafgørelser på området.

Principafgørelse A-2-02 omhandler to sager om kontanthjælpsansøgere, hvis ægtefæller drev selvstændig virksomhed. I begge sager fandt Ankestyrelsen, at de pågældende havde ret til kontanthjælp, hvis deres ægtefæller efter en konkret vurdering havde udnyttet deres arbejdsmuligheder som selvstændig erhvervsdrivende.

Ankestyrelsen præciserede i en senere sag, A-1-03, at kontanthjælpsniveauet ikke alene kunne anvendes som en fast grænse for, hvornår en selvstændig erhvervsdrivende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen